

et af sine haarde, ubøjelige og strenge Tilfælde, hvor man ikke kan opnaa nogen Begunstigelse. Ligeledes vilde det have tiltalt mig at blive ved 1,2 og ladet Staten miste de 100—200,000 Kr., som vilde være gaaede med ved at inddrage Købstadejendomme under de samme Regler, men jeg skal ikke modsætte mig det foreslaaede lige saa lidt som Forhøjelserne af $\frac{1}{6}$ ved Lejlighedsafdragene. Alt det, den højtærede Finansminister forlangte med Hensyn til Byerne, slutter jeg mig til.

Der var et Udtryk, som den højtærede Finansminister brugte, og som stadig bruges her i Tinget af Regeringens Medlemmer. Det er, at Skattelovens Hensigt — jeg tror nok, det var ordret saaledes, den højtærede Finansminister udtalte sig — var at vælte lidt af Skattebyrden fra Landet over paa Byerne. Jeg tror, det er en ganske fejlagtig Opfattelse. (Afbrydelse). Jo, jeg tror det. Og naar de Herrere nu argumentere saaledes, at Skattelovene ikke virke retfærdigt, fordi man kan paavise, at Ejendomme i Forhold til Hartkornsskylden have faaet Lettelse, medens andre Ejendomme med Hartkornsskyld have faaet Paalæg, skal jeg bemærke, at der mindre Ejendomme, der have faaet Paalæg, er det i de Herrers Øjne altid uretfærdigt, men er det store Ejendomme, som have faaet Paalæg, tænker ingen paa, at det er uretfærdigt. Det, de Herrere der fremføre, beviser intet. Fejlen ved Hartkornsskatterne var ganske ligefrem, at nogle Ejendomme havde for meget Hartkorn og nogle for lidt. Det var erkendt fra alle Sider, at Hartkornsansættelsen var ulige. Der kunde f. Eks. i nyopdyrkede Egne ligge to Ejendomme ved Siden af hinanden med Jord af samme Bonitet og Værdi, hvoraf den ene havde meget, og den anden havde lidt Hartkorn. For at komme bort fra denne Uretfærdighed, som blev erkendt fra alle Sider, gik man over til Ejendomsskylden.

Men naar nu de Herrere bestræbe sig for at finde et nyt Skattegrundlag og gøre det ved at vise, at Ejendomsskylden var uretfærdig, fordi der er Eksempler paa, at store eller mellemstore Ejendomme have faaet Lettelse ved Overgangen til Ejendomsskyld, og at mindre Ejendomme have faaet Paalæg, maa jeg sige, at dette selvfølgelig ikke var Motivet for dem, som den Gang stemte for Skatteforandringen — i den nuværende Regering sidder der Medlemmer, som, saa vidt jeg erindrer, stemte for Skattelovene —, men man gik ud fra, at Hartkornsskatten faldt uretfærdigt i Forholdet mellem Land og By og ogsaa mel-

lem Skatteyderne indbyrdes paa Landet. Derfor maatte man over til en mere retfærdig og ligelig Beskatningsmaade, og det var Ejendomsskylden. Jeg tror, jeg paa-talte denne Argumentation ved første Behandling af den højtærede Indenrigsministers oprindelige Forslag, og jeg gør det igen, fordi jeg synes, at hele denne Betragtning maade er bagvendt. Jeg er overbevist om, at hvis man fulgte den højtærede Indenrigsminister og gik over til en Grundværdibeskatning, en Jordskyldsansættelse eller hvad Navn den vil faa — hvis der en Gang kom til at foreligge Forslag derom, hvad jeg ikke haaber, og hvis til den Tid et Flertal her skulde være villigt til at følge den højtærede Indenrigsminister —, vilde man, naar der forelaa en Statistik over Virkningerne, igen kunne finde saadanne Eksempler paa, at en stor Ejendom havde faaet Lettelse og en lille Paalæg, og hvis man saa vilde sige: altsaa er dette System uretfærdigt, vilde den højtærede Indenrigsminister sikkert protestere og i høj Grad forsvare sit System.

Der er et enkelt Punkt, hvor jeg maa tage Afstand fra den højtærede Finansminister. Den højtærede Minister forlangte, at ubebyggede Grunde ikke skulde have Erdrag — jeg kan ikke huske, hvad det var for Udtryk, den højtærede Finansminister brugte. Det kan jeg ikke gaa med til. Jeg forstaar udmærket Tanken med det; thi den højtærede Indenrigsminister holdt jo en — ja, ikke bedrøvelig, men i alt Fald ret alvorlig Ligtaale over sit oprindelige Forslag. Det var borte, der var ikke mere tilbage, og den højtærede Indenrigsminister havde ikke andet at gøre end at tage mod det Forslag, der her forelaa. Det var lidt ondskabsfuldt, syntes jeg, at den højtærede Finansminister sluttede med at sige, at det havde været Regeringens Hensigt at forbedre og rette de Fejl, der fandtes i Ejendomsskyldloven. Nej, det var oprindelig Regeringens Hensigt at komme af med Ejendomsskyldloven. (Afbrydelse af *Finansministeren*). Jeg tror, at naar vi nu faa den højtærede Finansministers Tale i Fortrykket, ville de Ord findes der. Det kan godt være, de ikke vare mente som en Ondskabsfuldhed, det tør jeg ikke sige, jeg tillod mig kun at forudsætte, at med den bekendte Satire, der er den højtærede Finansminister egen, kunde den Mulighed tænkes, at han vilde gøre opmærksom paa, at den højtærede Indenrigsministers Forslag var borfaldet, og til Gengæld søge en lille Erstatning for den højtærede Indenrigsministers Idé,